

Undertegnede ser sig, som sagt, nødfaget til i den nærmeste Fremtid at udvide sin Fabrik med et meget kostbart Anlæg (600,000 Kr.) til denne Tilvirkning.

Fabrikken virker, som jeg haaber at turde udtale, ikke alene til Gavn for sig selv, men ogsaa for de mange Konjumenter Landet over, som i stigende Grad søge Fabrikken, som bedre end de udenlandske Fabrikker forstaar at tilfredsstille de lokale Forhold.

I Henhold til ovenstaaende tillader jeg mig at foreslaa, at Pos. 134 kun kommer til at omfatte Vaand- og Stangjærn, Jærnbaneffinner o. s. v. samt valset Traad af og over 5 mm. Diam., hvorimod al anden Jærn- og Staaltraad, hvorunder ogsaa Ledningstraad, nødvendigvis maa udfilles fra denne Position og i Tilfælde af, at der vedtages Toldfrihed for Pos. 134, vil en Satz af 1,5 Ore pr. Pund være det Minimum af Beskyttelse, der er nødvendig for denne efter vore Forhold ret betydelige Industris Eksistens herhjemme. Vibeholdes derimod Landstingets Toldsatz i Forslaget af 1891, 0,5 Ore pr. Pund (den samme som nu) for valset Traad, maa Tolden for anden Jærn- og Staaltraad ligeledes ansættes til det samme som nu, 2 Ore pr. Pd. For Kobber- og Broncetraads Vedkommende bliver Forholdet noget lignende. Saavel valset som anden Traad bærer ifølge den nugældende Lov en Told af 3 St. pr. Pd., medens den efter Lovforslaget er givet fri. Ogsaa her er det altsaa kun den valsfede Traad, der under Pos. 143 ønskes henført til Toldfrihed, medens al anden Traad af Kobber, Bronze og Messing maa henføres til Pos. 144, 1 Pd. 2 Ore. Denne Toldsatz vil kun levne denne Industri den nødtørftigste Beskyttelse, ligesom den jo i og for sig er betydelig lavere end den nugældende, 6¼ Ore pr. Pund.

Kjøbenhavn O., Nyesgade 105, den 8de Januar 1898.

S. B. Prior.